

EL POBLE CATALÀ

Any III
Núm. 254

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
CATALUNYA I NACIONS IBERIQUES... 4 pessetes trimestre
PAÏSOS DE UNIO POSTAL... 9 pessetes trimestre

Barcelona, dimecres, 24 d'octubre de 1906
REDACCIO Y ADMINISTRACIO: PLASSA SANTA AGNA, 17, PRAL.-TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
BARCELONA... 150 pessetes cada any
CATALUNYA I NACIONS IBERIQUES... 500 pessetes trimestre

5 Cts

OBJECTES D'ART

ARTICLES PROPRIIS PERA CASAMENTS Y BATHIGS

Devocionaris Moneders

Tarjeters Carteres etc., etc.

CORTS, 642 * CASA MOYA

Urinaries-Dr. E. PERBARNAU del Hospital Necker de París - Bruc, 6, pral., (entre Ronda y Trafalgar), De 2 y mitja a 5. Festius, de 10 a 12

MALALTIES DE L'ESTOMAC

Medicament modern, segur y inofensiu

QUIMOSINA SOLER

Alivi ràpid en els dolors d'estómac, dispepsia, flatos, boca agre, males digestions, gastralgies, aigua de boca, vòmits còlics y inapetència

EL RECOMANEN TOTS ELS METGES

— DEMANIS EN LES PRINCIPALS FARMACIES —

JOSEP M. NOGUERA Corredor Colegiat. — Rambla Santa Mónica, 18, interior. Col·locació de capitals. ADMINISTRACIO DE FINQUES. Compra.—Venda.—Hipoteques.—Préstams ab devolució a plazos al 4 y 1/2 per 100 anyal.

CALSAT

REBAIXES PER LIQUIDACIO

Carrer de Trafalgar, 57, baixos (al davant del tramvia de Sant Andreu)

DR. MARTINEZ AMADOR Malalties de les vies urinaries y pell, BAIGS Y Plassa Catalunya, 22. De 11 a 12 y de 3 a 5 mitja.

COSMOS FOTOGRAFICO

PLAQUES ANGELES CADETT

Negatives y positives

Nova emulsió ROYAL STANDARD

— Les millors y més solícites plaques del món —

Representació exclusiva per Espanya

Fernández y Carbonell

RAMBLA DE CANALETES, 1-BARCELONA

Dr. Espinosa de los Monteros

Metge de l'Hospital del Sagrat Cor

Corts, 625 (entre Claris y Lauria), de tres a cinc; dies festius, de onze a dotze.

Consulta pública: Carme, 36, entresol; de set a nou del vespre.

L'instrument parlamentari

Interessa evidentment a Catalunya que se compleixi el precepte de l'article 27 de la Constitució vigent, segons el qual deu haver-hi al menys un diputat a Corts per cada 50,000 ànimes.

Compta Barcelona, en el darrer cens de població, entre 500,000 y 550,000 habitants, corresponent constitucionalment onze diputats, vuit per la majoria, tres per les minories. Però la llei fonamental, joquina, com les demés, de les oligarquies dinastiques, es lletja morta, y així elegix Barcelona solament set representants en Corts. La seva força parlamentària troba legalment destruïda en un 37 per 100 de vitalitat urbana.

Y no pot consentir aquesta conculcació de la llei, aquesta injusta retallada a un dret perfecte. Així té una gran influència en l'acció y la força de Catalunya. La gran ciutat, font de vida intensa y energica, motor de les empreses collectives, laboratori de llibertats y de progrés, deu posseir y exercir els seus drets, deu enriquirlos y millorarlos. Ella irradia esplendor y beneficis de la creixença popular a les demés ciutats y a les viles necessàriament sotmeses a la suavitat y contagi de les seves idees y de la poderosa voluntat ab que sab moure's y realitzar.

No es pot, sinó immensa l'importància del nombre de diputats a Corts per Barcelona. En els temps moderns són les lites parlamentàries les que en primer terme decideixen de la sort y de la vida dels homes y dels pobles. En el Parlament s'elaboren les lleis que deturen o faciliten el progrés humà; s'allen les armes ab que els Governos forcen quan no maten la llibertat, o les armes ab que les ciutadans donen a la llibertat elements y garanties d'existència; se concreten y s'espandeixen els ideals que constitueixen el tresor espiritual de les civilitzacions glòries. Dignificar el Parlament, portar-hi la força de les grans ciutats, procurar-li voluntats y intel·ligències de primer orde, assegurar treballar en el sentit de la conveniència social, es fer impossible la xarxa tirania dels Governos, evitant lleis tòrgies, impostos ruïnoses, l'esclavitud y la ruïna de la població.

l'acció havia consistit en desenvolupar arreu la conculcació genuïnament catalana. Cal demanar y imposar que Barcelona tingui el nombre de diputats que segons la Constitució li corresponen. Y cal, per damunt de tot, crear depressa l'instrument parlamentari català, ab el qual serà possible arribar a la llibertat y l'autonomia.

Un cop creat l'instrument parlamentari, serà del cas posar-lo en mans de nostres millors patriotes, dels abnegats y apes, per la voluntat, l'intel·ligència, la cultura y la paraula. Y així tindrem en marxa, triomfant y forta, la causa sempre santa de la patria.

Politica estrangera

LA CRISI MINISTERIAL A FRANÇA

Ha succeït lo que era de preveure. M. Sarrien ha deixat la presidència del Consell de ministres de la República Francesa y M. Clemenceau ha passat a ocupar l'alt lloc.

Y es que no podia esser d'altra manera. En Clemenceau constituïa, dins del ministeri, el dimoniari, el cervell director, la voluntat ferma que marcava les orientacions del Govern. El seu talent, el seu caràcter, les seves qualitats de gran orador y d'hàbil polemista, li han proporcionat darrerament nombrosos èxits brillantíssims, com el d'aquell diu oratori Jaurès-Clemenceau y dels admirables discursos pronunciat en les poblacions de la Vendée. La figura del vell periodista d'Avonora s'ha engrandit y ha sobrepujat a la de tots els seus companys de ministeri. En Sarrien, especialment, estava molt per desota del Clemenceau. Y com que en Sarrien veia així prou clar, ha fet servir de pretext la primera desarmada entre els ministres per a renunciar a un càrrec que sols nominalment exercia. En Fallières, convençut com tothom d'aquesta veritat, ha ofert la presidència al qui per sos propis mèrits la desamparava realment. Y així, al pujar al poder en Clemenceau, ha tingut ocasió d'afirmar que era. No tracta, doncs, d'una crisi política de principis o de programa, sinó del reconeixement d'un fet natural y espontani. El sentit radical y reformista de la política governamental francesa no ha sofert cap contratemps ni ha patit en lo més mínim. Al contrari, ab M. Clemenceau reb una nova empenya y s'ha consolidat definitivament.

El nou quèst del Govern accepta sense pensar-hi gaire la missió que li ha sigut confiada per M. Fallières. Y desfogada ab la seva activitat peculiar, ha emprès les gestions oportunes per a formar el ministeri.

El telegrama de París donen com a segura l'entrada en el gabinet de les següents personalitats:

Instrucció Pública, Briand.
Guerra, Piquart.
Marina, Thomson.
Comercio, Rouquie.
Treball, Viviani.
Obres Públiques, Barthou.
Hisenda, Caillaux.

Dues dificultats importants s'han presentat a M. Clemenceau, y són les relatives a la designació dels nous ministres de la Guerra y de Relacions Exteriors. La primera sembla resolta ab l'acceptació del general Piquart, y la segona ab la de M. Pichon.

Respecte an en Piquart, tant conegut per la seva generosa, per la seva heroica intervenció en l'affaire Dreyfus, d'un diari francès:

«El general Piquart ha conatut per refusar, y s'ha decidit quan ha comprès els serveis que ell porta a l'exèrcit, al Govern y a la República. En Piquart es tot lo contrari d'un ambiciós; no hi ha home més senzill, més modest que ell. Treballador infatigable, sol té una passió: la del bé. Esperit meditatiu y resolutiu, un aspecte tímid, repulsiu fins al moll de l'os, el general Piquart, és dels qui no corren ni la honra ni els profits. Van caldre preses insistents per a determinar-lo a acceptar el benefici de la llei que, reintegrant-lo a l'exèrcit, el nomena general y oficial de la Legió d'honor.»

No es necessari fer veure l'importància de la designació. De molt temps una de les repúbliques queixen, ab raó, del malbaratament dels cabals públics per certs serveis de guerra, sense cap avantatge per la defensa nacional. Se pot assegurar que ab M. Piquart se tallaran de soca-arrel aquestes abuses, l'èncens que un esperit modern y democràtic penetra en l'exèrcit.

La negativa de M. Bourgeois an seguir desenvolupant la cartera de Relacions Exteriors, ha contrariat a M. Clemenceau. En Bourgeois ha interposat l'argument invencible del seu mal estat de salut, y totes les instàncies han sigut inútils. Aquesta qüestió es tot just de les demés gran transcendència, puix a l'importància grandíssima de la política exterior en un Estat com França, s'hi ajunta l'afinitat de la diplomàcia a empenya y a favor a un ministeri presidit per en Clemenceau.

El nou president ha donat la primera prova dels seus projectes reformistes, creant el ministeri del Treball, del que se n'encarrega el diputat socialista M. René Viviani.

Segons les declaracions que li atribueix Le Journal, en Clemenceau vol que els seus ministres siguin homes d'acció, però que el poder del gabinet per la governació de la República sigui fònd y deixi una forta petjada de radicalisme en la política francesa. Monsieur Georges Clemenceau es un home de gran temp, y no pot dubtar-se de que serà la acció el caràcter dominant y distintiu del període durant el qual oupli l'indústria.

Carta de Madrid

Ab l'ansietat natural en tot bon català, procuro estrictament del miting de la Solidaritat. Surto de casa, compro la data de la nit, y lleigeixo ls telegrames de Barcelona.

Repero tot seguit que tots procuren treure importància a l'acte, que unanimitat fan remarcar que hi ha hagut gran acord, que en Roca y Roca y en Junoy han sigut xulats, que la policia s'ha vist obligada a entrar al rodol de la plaça y posar a la pau cels combatents de la policia y l'exercit, que un grupu numerós dels primers se disposava a assaltar la redacció d'El Progreso, que ja guarda civil, que ja estava preparat, impedeix l'atropell, que hi ha foris y confusos, més no diu quant, ni dona noms. Finalment tot està d'acord en que hi havia uns vint mil persones a l'acte y quel miting va poder celebrar-se ab l'aprovació unànime de les conclusions.

De tot això n'deduïx que l'Apelo de la Protesta de Barcelona, ha sigut un èxit dels gressos. No n'haguera sigut poca de forolla els diaris d'aquí, al miting hagués sigut sospès per alteració de l'orde.

Desde ara, doncs, els feliçs corralment, tot esperant conèixer la veritat per la lectura de la premsa de Barcelona. Cones massa la gent d'aquí per a pensar que les notícies de molts dels corresponents de Barcelona, les notícies de Governació, són que les desordes han sigut insignificants, lo que m'fa creure que lo que's diu dels avalots es mentida y que la policia l'orxonista no ha pogut fer fracassar el gran acte de la Solidaritat catalana.

Soc dels que crec ab la bona fe y l'honradesa de tothom mentre no se'n demostri lo contrari. Tinc per segur que la majoria dels queixos de la disidència de la minoria republicana y de pertorbació a Barcelona, de que es captois en Lerroux, són bona gent, de sentiments liberals y progressius. Vull fins creure que en Lerroux creu de bona fe quel omni que segueix es el bo per a fer la República. Tot això vull creure, més els fets són fets y res del món pot contradir-los, y els fets diuen ben clar que aquesta política personal den Lerroux serà veïx admirablement al centralisme, ja perfectament el joc del Govern, que vulgues o no, es el natural aliat den Lerroux y dels que oagament el segueixen.

Sigui com sigui, siguin les que vulguin les causes que determinen la voluntat de don Alejandro, convé deixar ben sentat que mereix l'aplauso de la premsa rodol d'aquí, la simplicitat del ministre de la Governació y per consegüent l'apoi decidit del Govern, y que tot aquesta farsa revolucionaria es un resort, o la l'efecte d'un resort governamental, per a introduir la política dels partits vells a Catalunya.

Ja es dol no fa gaires dies, que ab motiu de la llei d'associacions, donaria el tio Pico com la rebaja. No m'enganyava. Desde des l'anunci d'una reforma radicalíssima, vingueren les transaccions el nomenament de una ponència de ministres y tocs d'aquí, moltes d'alla, del primitiu projecte, com diu ab molta gracia La Epoca, no n'ha quedat més que l'últim article: Quedan Arrogadas l'otas las disposiciones que se opongan, etc. En Davila ha fet un paper tant llut com en Romanones ab el bisbe de Tay y com en Navarrete ab el Tractat ab França.

El probable es quel projecte de llei que's lleixi a les Corts sia tant poca cosa com la real orde sobre matrimonis civils den Romanones. Ab lo que, naturalment, el ministeri no haurà satisfet les aspiracions dels liberals espanyols, més en cambi, desencadenarà les fies de la gent celatona que no perdonarà al ministeri l'intent platoni de instaurar la supremacia del poder civil. D'altra banda el públic imparcial, que no era ab el liberalisme dels acords ministres, se mostrarà completament indiferent a l'obra dels nostres petits Combes, que ab poca cautela, més justa, anomenen un alt personatge, a l'infamí ministre de la Governació.

Els liberals de bon de bo, la massa intel·ligent del país, ven prou clar que a Espanya no existeix l'indpendència del poder civil, y al algun dubte capigués d'aquest fet tristíssim, qu'es coloca a la ona dels pobles ovisants, la llei de jurisdiccions faria prova plena, y la desconsideració ab que's valia reb l'embaixador nostre, y la gran ure dels bisbes, demostren prou bé que aquí a Espanya sobre'l poder civil hi ha un poder superior que convé enderrocar.

Empero no són els actuals ministres, ni la seus successors ni cap dels que vinguin dintre l'actual sistema prou de la política espanyola els que tindran prou força per a l'obra redemptora, que únicament pot aconseguir una corrent veritat d'opinió y

Tot passant

Epilogan sobre'l miting de diumenge

Visit del dalt dels pables l'aspecte que oferia'l rodol de les Arenes ara curiosíssim. Tocant a la tribuna, una massa compacta d'espectadors, tres o quatre mil persones apinyades que omplien dues quintes parts del cercle. Aquesta massa era incommovible. Passés lo que passés darrera d'ella, ni tant solament tombava la cara, sempre girava vers la tribuna, escoltant als oradors.

Tot l'entorn els lerrouxians provocaven d'interferència, se repartien cops de puny y garrotades, hi havia corrideses. La massa permanecia quieta, per això, com si res hagués passat, com si la tranquil·litat fos absoluta.

Hi hagué un moment, quan en Junoy se aixecà a fer el seu discurs, que tota la partida de la porra, dos o tres cents avalotadors, — prou de dir-se's damunt la tribuna. Aquella muralla de carn humana restà impassible. Y l'ira dels lerrouxians va estrellar-se inútilment contra la passiva

frontant el conflicte ab decisió y honradesa. Ara sols se logrà promoure pectoracions xorques que debilitaren més encara el poder civil y donaren més força als seus enemics, que'l tenen esclavitud y subordinat als seus desitjos, conseqüències naturals del sistema d'oligarquies sostingut per una monarquia de tradicions absolutistes y clericals.

Comensan a venir diputats per a l'obertura de les Corts; el saló de conferències s'anima y tocs se preparen per al comensament de la temporada parlamentària, que tant de gust dona als espectadors y tant de por fa al Govern.

Nota final. En Navarrete revertit tracta de portar a terme'l Tractat ab Alemanya. Tinocliques de que les negociacions han comensat.

JOAN RIVERA

Moviment autonomista

Les coronas en en Casanova.—Avui, a les deu del matí, els estudiants de l'Institut de segona ensenyansa's reuniran enfront la porta d'aquell edifici per anar en comissió a depositar una corona en en Rafael de Casanova.

Lliga Regionalista.—Convocat pel senyor Riusolrà, avui, a les onze, se reuniran els parlamentaris catalanes per a parlar de la campanya que's comensa.

S'ocuparan també de l'acció de l'Indult, que avui s'apareixerà en la Gaceta, y deixa sense comprendre a estolims amics nostres.

Avui marxaran a la Cort els senyors Riera y Bertran y Mustiu.

Avenc Autonomista de Terrassa.—Aquesta associació, comptant ab la valiosa cooperació del digníssim president de l'Unió Catalana don Domingo Marí y Julià, donat disabte passat l'anunciada conferència sobre Nacionalisme, valentes molt concorreguda y essent ocaional diferents vegades el conferenciant, cap exposa d'una manera clara y eloqüentíssima l'influència y desenvollop de les doctrines nacionalistes dintre l'humanitat, y fent a l'èncens oportunes comparacions ab els actes naturals que integren la vida dels homes, enfronta ls fets anti-naturals ab que està informada l'actual societat.

L'impressió produïda per dita conferència fou grossa; lo que fa esperar de l'entusiasta jovent terrassenc una forma orientació cap al Nacionalisme evolutiu y un fort renouament del seu esperit.

Centre Popular Català

Aplec Nacionalista República de Barcelona.—Ab motiu de l'inauguració d'aquesta entitat, que probablement tindrà lloc el dia 31 del vinent novembre, s'està organitzant una funció teatral per la Comissió artística de la mateixa, en la que's posarà en escena'l drama «Els encoratjats» y quals produïdes líquides seran destinades a la Comissió benèfica «La Roixa».

Just ab aquesta funció, y ab motiu del propi aconteixement, se celebraran altres actes importants.

Oportunitat se detallaran.

Arenys de Mar.—Un acte de molta importància fou la conferència organitzada'l diumenge passat, per la «Joventut Solidaria» de dita vila.

La conferència anà a càrrec del jove propagandista en Pere B. Tarragó, qui fou rebut a l'estació per gran nombre d'autonomistes, passant a seguir a visitar els locals de les societats adherides a l'acte, ont se'l va rebre també ab mostres de germanor.

A les tres de la tarda, el Centre Catòlic Regionalista, lloc que per sa gran abudia fou assolit per ombrar l'acte, estava ple de gom a gom.

Començava l'acte ab unes curtes paraules del president de «Joventut Solidaria», en Pere M. Puig, qui després de fer una poïta exposició dels patriòtics fides d'aquesta entitat, llegí les adhesions y representacions a l'acte que foren les següents:

Centre Catòlic Regionalista, Centre Federal, Centre d'Unió Republicana y Centre Català, d'Arenys de Mar; «Cau Nacionalista» y «Cau Federal» de Canet de Mar; «La Vanguardia» de Madrid; «L'Apelo» de Badalona; Centre Autonomista, de Maigrat y l'Associació Llibertat, de Maigrat, Patria y Llibertat, de Badalona y La Costa de Llevant.

Acte seguit donà la presidència al conferenciant, qui fou saludat a l'alcobarse ab grans aplaudiments.

Després de demanar benevolència envers la joventut per la seva poïta oratoria, passà'l senyor Tarragó a estudiar la significació del gran moviment de Solidaritat catalana, explicant ab gran claretat, les pretensions legals que sent Catalunya y l'influència quel jovent exerceix en tot moviment polític o social.

Analisà després l'estat en que's troba'l nostre jovent y parlant de la força que dona l'element jovent a un moviment polític digne, que també nostres enemics se servixen del jovent, fent-lo servir, en sos empreses temeraries y anti-naturals.

Recordà que les empreses y exilats per defensar nostra causa tots són joves y tingus per als eloqüents paraules que li valgueren els aplaudiments calorosos de tothom.

Parlà després dels enemics de Catalunya, dient quel primer entre ells es el centralisme, quina fidel representació devem ocoar en el aqdelisme que mata la voluntat dels pobles y contra'l qual devem lluitar tots unita ara y sempre.

Acabà saludant al jovent d'Arenys de Mar que ha sigut—digué—els que han posat les primeres pedres en el majestuos edifici de la voluntat de Catalunya.

El discurs del senyor Tarragó fou constantment interromput pels frenètics aplaudiments de la gentada, que al final li fou una ovació extraordinària, obligant a aixecarse a saludar variats vegades y a cridar «visca la Solidaritat catalana», quin crit fou unànime i constant.

Després d'unes curtes paraules del senyor Puig, d'agraïment a tots, conferenciant y públic, anabà tant hermós acte, quin agraïdes record durarà molt temps en la memòria dels bons autonomistes d'Arenys de Mar.

Sessió de la Diputació

Eren prop de dos quarts de onze quan el president senyor Sostres va declarar oberta la sessió, quarta del segon període d'aquest any.

El secretari llegí l'acta de la sessió anterior, que fou aprovada, donant compte seguit d'haver-se rebut una comunicació del director de l'Escola d'Arts y Oficis, participant que tenia d'auanters'l professor senyor Cardellach, seria substituït pel senyor Lasarte. La Diputació'n quedà enterada.

Va llegir-se una proposició del senyor Moros demanant que's concedís la quantitat de 2,500 pessetes per a quel senyor president de l'Audència dels destins a l'adquisició d'obres de Dret per a la Biblioteca que per disposició del mateix s'està formant a l'Audència.

El senyor Moros parlà breument en favor de la seva proposició, dient que així, molts funcionaris que estan encerrats de l'administració de justícia, y que, per venir d'altres regions, no coneixen ab perfecció nostre Dret foral, tindran una font segura ont acudir per estudiar degudament les qüestions que estan cridats a resoldre.

La proposició passà a la sessió corresponent.

Valencia Nova.—La Junta Directiva de aquesta benemèrita entitat, que espargeix la santa llovra autonomista en l'hermosa terra valenciana, ha quedat constituïda en la següent forma:

President, don Miquel Duran; vis president primer, don Eduard Boix; vis president segon, don Carlos Gassavino; secretari, don A. Mateu Ferrer; vis secretari primer, don Miquel Duran Torrijada; vis secretari segon, don Lluís Mora; tresorer, don Francesc Costall; comptador, don Alfred Bonilla; bibliotecari, don Carlos Günter.—Vocals: don Lluís Queralt, don Salvador Tatay, don Josep Maria Pares, don Antoni Mariner, don Frederic Costall, don Josep Llern, don Josep Arnal Batllester, don E. Carbonell Pares, don Candi Antolin L., don Agustí Bort.

La nova Junta Directiva ha dirigit als socis de «Valencia Nova» la següent salutació, plena dels més ferm amor a la santa causa de l'autonomia y a l'hermosa terra valenciana. Diu així:

«Al pendre possessió dels càrrecs per als que nos hem elegit honorants d'una manera tant gran com innumerable, nostre primer saludo ha de ser y es per vosaltres.

Esmerit, (no mori, que jamai ho ha estat), esmerit l'esperit valencianista molt de temps, «Valencia Nova» replega la cast abandonada senyora del valencianisme y'l ressorgiment de nostra Patria es un fet. Empero si nostres dignes antecessors en la direcció d'esta Societat donaren a aquell esperit lo orl d'«Aigat, Llagat» y conseguiren comunicarl vida a lo que semblava un cadavre, nostros tenim que atendre en sa honorificació, para conlertorio de valencian en aquell esperit d'altres temps gran, fort, sa y robust digne a esta terra generosa.

Esta es la càrrega que nos havem tirat sobre's muscles. Podrem portarla? Ho vorem y ho intentarem. Pera consegüir-ho contem ab vostra cooperació y ab la de tots los bons valencians.

Forques són nostres forces, però no nostre patriotisme; ell es el que dona quant l'immensa tasca'n fassa fluïr. Avant!

Germanos: Vique Valencia!

Vique «Valencia Nova»!—La Directiva».

Centre Popular Català de Sant Andreu de Palomar.—Hermosíssima sigus la festa donada'l diumenge passat per dita entitat autonomista en honor de l'Orfó Vigat, ab motiu de la victòria a dita simplicitat barriada.

Lesolidi y nombrosa concurrencia que omplia de gom a gom els salons del Centre aplaudí entusiàsticament els chors del notable Orfó, obligantlos a fer bis d'algunes pessas.

Però quan l'entusiasme arribà al seu punt més alt fou quan va esser posada a l'artístics senyora de l'Orfó la gran llançada de les quatre barres, regl de la colonia vigatana que resideix a Sant Andreu: els crics de visca Catalunya! eren xordadors y l'edifici semblava tronar ab l'apetec dels aplaudiments que semblaven no tenir límit.

També foren molt aplaudits els senyors Joan Bogunyà, Joan Sitjà y Josep Loré, que prougeren part en la festa, que tingué fortos anabant aplaudiments sardanes que formen puntejades ab delits pels jovent.

Capellades.—El diumenge proxím, dia 28 del present mes, a les 3 en punt de la tarda, tindrà lloc en el teatre del Centre un miting de Solidaritat catalana, organitzat per La Veu de Capellades.

Hi pondran part en Manel Cruaet, representant de la tendència federalista; en Estanislau Feliu, de la tradicionalista; en Eugeni Xammar, de la d'El Poble Català; en Senandí Codorob, de l'Unió Republicana; en Josep M. Cò, de la de la Lliga Regionalista, y en Pau A. Junosa, fill d'aquesta vila, qui romurà discursos y parlarà el nom de La Veu de Capellades.

En aquesta vila regna gran animació per assistir a dit miting.

Més adhesions a l'Apelo de la protesta.

«La Junta y socis del Centre Republicà Federal de Gracia, envien una entusiasta salutació als oradors que van parlar en l'acte de la protesta y a la Junta de Solidaritat catalana, així com una energica protesta contra aquesta mal anomenada republicana, promotora d'escàndols y atropells, tant com a d'otres missió anar contra la llibertat, el dret y l'autonomia dels pobles.

Centre Català República Federalista.—Aquesta entitat, juntament ab la Joventut Federal Propagandista, ha publicat el següent manifest:

«Als federals de Barcelona. Correligionsaris: Altra volta'l calendari del Federalisme ens anuncia un jora de tristesa.

El 28 del corrent mes farà vintíetne anys de la mort del gran apòstol de la democràcia y l'federalisme don Josep M. Orens, y per aquest motiu les entitats Centre Català República Federalista y Joventut Federal Propagandista, d'aquesta ciutat, han organitzat una vetllada neorològica en honor de tant gran patriarca, la qual tindrà lloc el dissabte, dia 27 del corrent, a dos quarts de deu de la vetlla, en el local social de dites entitats, plassa de Santa Agna, 23, principal, y en la que hi pondran part diferents personalitats del partit.

Correligionsaris: com a democràtes y republicans, federals y autonomistes que sou, no fets a tant digne acte, y així, demostrem una vegada més la vostra gratitud y admiració als Apòstols de les llibertats humanes.

Barcelona, 23 octubre de 1906.—Les Juntas directives».

Centre Català República Federalista.

Aquesta entitat, juntament ab la Joventut Federal Propagandista, ha publicat el següent manifest:

«Als federals de Barcelona. Correligionsaris: Altra volta'l calendari del Federalisme ens anuncia un jora de tristesa.

El 28 del corrent mes farà vintíetne anys de la mort del gran apòstol de la democràcia y l'federalisme don Josep M. Orens, y per aquest motiu les entitats Centre Català República Federalista y Joventut Federal Propagandista, d'aquesta ciutat, han organitzat una vetllada neorològica en honor de tant gran patriarca, la qual tindrà lloc el dissabte, dia 27 del corrent, a dos quarts de deu de la vetlla, en el local social de dites entitats, plassa de Santa Agna, 23, principal, y en la que hi pondran part diferents personalitats del partit.

Correligionsaris: com a democràtes y republicans, federals y autonomistes que sou, no fets a tant digne acte, y així, demostrem una vegada més la vostra gratitud y admiració als Apòstols de les llibertats humanes.

Barcelona, 23 octubre de 1906.—Les Juntas directives».

Els Tractats contra Catalunya

REUNIO GENERAL AL FOMENT

Ahí a la nit se celebrà en la sala d'actes del Foment del Treball Nacional l'assemblea general, que es convocà ab el fi de que's comissionats que han tornat del Nord d'Espanya donessin compte de les entrevistes celebrades ab els industrials d'aquelles regions i de la campanya economica ab ells realitzada.

Presidí el senyor Rahola (don Frederic). La concorrencia era nombrosa.

Oberta la sessió fou concedida la paraula a l'illustrat fabricant don Eudard Calvet.

El senyor Calvet

El president de la comissió explica clarament y ab termes concisos els resultats del viatge y les seves impressions personals.

Manifestà que a Bilbao se trobaren ab els industrials d'allí estaven de perfecte acord ab el criteri y les intencions dels representants de la producció catalana, volentes desaguada que no existís cap dificultat, ni una, pera establir una profícua i intel·ligent en bé dels comuns interessos de l'industria nacional.

Després—segut dient l'orador—ens en anàrem a Oviedo, y canviàrem impressions ab els productors d'aquella capital. A nosaltres ens calgué ésser algun petit rezel y certes limitacions. La nostra sinceritat y bona fe quedà evidenciada, per lo que consegüentment posarem d'acord. Entre tots demostràrem que no era la defensa d'interessos particulars lo que's feia, sinó la defensa dels interessos generals menjats per la bona conducta del Govern de Madrid.

Explicà el senyor Calvet que's produïren a aquelles regions per la qual desmanen allí la suficient protecció aranzelaria són el ferro, els productes químics y els carbons, en particular aquests darrers, ja que la baixa de aquests ha fet desaparèixer les aranzels que tenien per competir en el preu ab els estrangers. Els comissionats foren remarcats els greus inconvenients que reportaria l'encarir els carbons, més no està molt arribat a una solució satisfactoria.

Els productors asturians—afegí—desitgen que siguin agudats alguns pèdols de l'aranzel actual, y nosaltres també exposàrem les mateixes pretensions respecte a altres productes. Així no té's d'extrany, per quant determinades tarifes del nou Aranzel han de portar indefectiblement la desaparició de diverses industries que avui existeixen a Espanya. Y lo que's ha de procurar es que, no sols no desapareixin les industries existents, sinó que se n'estableixin de noves, a l'ampar de la protecció aranzelaria.

Convinguerem en que's tractats ab els Estats Units y ab Suïssa són desastrosos. En el dels Estats Units, nosaltres els hi concedim el tracte de nació més favoreuada, y en els d'ells nos otorguen el 20 per 100 de reducció que permet donar la llei federal. En el de Suïssa el tracte conté també abstraccions, fent-se reballes quantioses en els drets de la segona columna, sense cap compensació, sinó al contrari, sacrificants per tota l'exportació dels tals de suro. Tot lo dit motivarà un llarg debat parlamentari en les Cortes espanyoles.

No obstant, hem lograt que's tractats de comerç ab França y Alemanya no vagin al Parlament ab les firmes de a sobirans dels països respectius. Així sol, constitueix ja un triomf polític.

Dient que no poguent el Govern francès oferir avantatges als vins ordinaris espanyols, no es verosimil que exigís el sacrifici de l'industria nostra, per les concessions d'ocassa importancia a les taronges de la regió lleonesa.

Lo que procedeix es canviar les segones columnes dels dos Aranzels, introduint uns quants reballes llongues.

Ab frases entrecortades donà la forma com se van portar les negociacions ab Alemanya, pera les quals s'ha nomenat una Comissió de funcionaris dels ministeris que no saben lo que tenen entre mans, repetint-se cas de les negociacions de San Sebastián.

Posà de relleu la necessitat de que on les comissions d'aquesta mena hi assignin representants els elements productors interessats.

La situació, com veieu, no ha variat gaire. Pera les Cortes són obertes, y en elles es haurà de discutir el plet economic. Nosaltres esperem que's hi representen de veritat als electors, fent sentir la seva veu, pera que tot lo que's fusi y acordé obexi a la voluntat del país productor. (Grans aplaudiments.)

Seguidament donà compte del pacte de Oviedo, en el qual hi hagué representacions de Biscaia, Catalunya, Asturias, Guipúzcoa y de Córdoba, Sevilla, Valladolid, Madrid y la Coruña.

En aquest pacte s'estipula l'acció comú y solidaria pera exigir que les modificacions aranzelaries siguin fetes ab el concurs ineludible dels representants del país.

Per consegüència d'aquest acord, se farà precís esforçarse en enviar a les Cortes a representants autèntics de l'opinió pública. En una paraula: devem defensar-nos d'aquests governs y d'aquests oligarques imperants. (Aplaudiments.)

Pot assegurar-se, doncs, que a Oviedo hi

hagué quelcom més fondo y trascendental que un pacte economic. Hi hagué'l pacte pera l'organització de l'Espanya nova. Hi hagué una convergència fonda en els sentiments y en els ideals. (Aplaudiments.)

Els biscaïns estàn completament identificats ab el moviment regenerador de Catalunya. Els asturians ja no estan tant. Més en les eleccions properes, els uns y les altres lluitaran en bé de la producció y del país y en contra dels candidats cívics.

Al Nord estan disposats a fer un bico pòdes contra les colles turanats. En aquest sentit, nosaltres varem prometre el nostre concurs.

Anuncia que si'l Govern persistís en el seu procedir suicida, se realitzarien gran mitings economics a Valladolid, a Oviedo, a Bilbao y a Barcelona.

No podem abandonar—acabà—el patrimoni nacional, als qui avansquen als interessos sagrats del país les seves convencions polítiques de moments. (Moltíssims de mans.)

El senyor Moragas

A continuació el president concedí la paraula a don Francisco Moragas y Barret.

Començà dient que ell veia dos aspectes en el resultat del viatge al Nord d'Espanya. L'un es la sanció que's feu en el pacte d'Oviedo de la doctrina y la campanya del Foment. El segon es l'espandiment del programa economic del mateix a fora de Catalunya.

Nosaltres anarem a Oviedo—afegí—y nomenarem el perill a l'ensomni que l'únic camí de salvació. Aquest camí es la creació a Espanya d'una política economica orientada.

Els productors del Nord y nosaltres ens varem trobar en una comunitat d'idees, en una comunitat d'esperit, y així pot fer moltíssim per la regeneració d'aquest pobre Estat.

Qualifiquem la importancia de les qüestions economicques, el desenvolupament de les quals es causa d'algunes actituds il·lustrades y de certs deplorables telegrames de felicitació que es envien al Govern. (Molt bé, molt bé. Aplaudiments.)

Proposa, de conformitat ab el tractat a Oviedo, que s'empenyi pel Foment una campanya de difusió dels principis de la ciencia economica. (Aplaudiments.)

El senyor Rahola

Finalment s'alçà a parlar el diputat per Barcelona y president del Foment del Treball Nacional.

Hi ha que regonèixer—digué—que's comissionats han fet obra bona y fecunda. Han treballat ab fe y ab cor. Els plamenets de mans ab que heu acullit les seves explicacions, tenen el caràcter d'un vot de gracies. (Aplaudiments.)

Després de lo exposat, jo no més hauré de manifestar que, els qui devem l'acta, no al ministeri de la Governació, sinó als electors, al poble. (Aplaudiments.) aniré al Parlament a exigir que la llei aranzelaria s'ompli.

En aquest pacte se veuen els seus bones y els dolents. Les bones són fides i moralitat; les dolentes se compleixen inexorablement. (Ovació.)

Comparat el procediment que les nacions estrangeres segueixen en l'assumppte dels tractats de comerç ab el que se segueix a Espanya, ont els diplomàtics pacten y otorguen reballes, tot y desconeixent la matèria.

Així, quan se negocien els tractats, els nostres representants, ab una esquivança, lliuen contra de l'extranger, que van armats ab maliciós. (Aplaudiments.)

Declarà que pera obrir nous mercats, els industrials consentien en fer sacrificis. Lo que rebuigen es el sacrifici estèril, com ha succeït en el tracte que's concertà ab Noruega fa tres o quatre anys.

Referí lo que ell ha vist a l'Exposició Internacional de Milán, ont hi tenien instal·lacions oficials fins Bulgaria, Turquia y l'Harar. Espanya no's veu ontell. Solament dos industrials espanyols, establí un d'ells, hi han concorregut. Per cert que, y ab tot y l'abandó del Govern de Madrid, han guanyat tots dos el Gran prix.

Es així lo que devem fer—acabà manifestant l'orador.—Portar a terme per nosaltres mateixos lo que'l Govern no farà mai. Shan de portar representants a les Cortes, ab tota el prestigi y ab tota la força de l'opinió. El país no s'ha fet pel Govern, sinó'l Govern pel país. (Ovació.)

El senyor Rahola fou molt follofit pel seu vibrant discurs.

Acabament

A proposta del president, s'acordà enviar telegrames de salutació a la «Lliga Vizcaína de Productores», de Bilbao, a la «Unión Industrial Asturiana», de Oviedo, y a la «Lliga Nacional de Productores», de Madrid.

El text dels telegrames es el següent:

Fomento Trabajo Nacional, reunido en sesión magna para dar explicación de la Comisión que fué a Oviedo, acordó fraternal saludo a esta Corporación, ratificando unión pactada y anunciando que mañana sale para Madrid Comisión formada por Rahola, Calvet, Montañas y Moragas. — Presidente accidental, Aranda.

L'acte terminà a les onze.

CONCURSOS LITERARIS

DE "EL POBLE CATALÀ,"

DESTINAT EL POBLE CATALÀ DE CONTRIBUIR AL FLOREIXIMENT DE NOSTRA LITERATURA, HERMOSA AFIRMACIÓ DEL NOSTRE DESPERTAR NACIONAL, OBRE UN CONCURS DE NOVEL·LES CATALANES EN EL QUE'S CONCEDIRAN ELS PREMIS SEGÜENTS:

Un primer premi de 500 ptes.
Un segon id. de 250 id.
Un tercer id. de 250 id.

LES BARES PER QUE'S REBRARÀ CONCURS, SÓN LES QUE A CONTINUACIÓ S'INDIQUEN

- 1.º El plas d'admissió, a comptar desde avui terminará el dia primer de març de 1907.
- 2.º L'extensió de les novel·les que entrin a concurs ha d'ésser aproximadament la d'un dels volums de la Biblioteca de EL POBLE CATALÀ.
- 3.º La propietat de les obres premiades serà reservada per dos anys a EL POBLE CATALÀ, el qual es compromet a publicar-les pel seu compte en edicions de luxe y de gran circulació.
- 4.º A més de's tres premis oferits, els senyors que componen el Jurat tenen amplias atribucions pera concedir accessits remunerats en molèlia a les novel·les que ha cregut mereixedores.
- 5.º Les novel·les que s'enviïn a concurs, han d'ésser rigorosament inédites, y no dui firma ni indicació de cap mena que reuelli el nom de l'autor. Aquest, juntament ab la seva adreça, han d'anar tancats en carpeta apart, ab el títol y tema de la novel·la corresponent al damunt; y
- 6.º Les novel·les concursantes, junt ab el plas tancat que deu acompanyar-les, s'han de remetre al senyor Director de EL POBLE CATALÀ (Plaça Santa Anna, 11, Barcelona), sempre abans de la data assenyalada.

FORMARAN EL JURAT ELS EMINENTS LITERATS D. Josep Pla y Soler, D. Joan Maragall, D. Ernest Moliné y Brases y D. Geroni Zanoé.

Barcelona, 30 de setembre de 1906

referintse al projecte de llei d'associacions.

—Si, així es el decret de la crisi.

Sobre's tractats

Reunint la nova que hom donat sobre la reunió del Circol Mercantil, devem fer un extracte de lo que s'ha tractat.

El senyor Muniesa explica l'alcansa dels tractats acutats que han vingut a enderrocar la muralla que's posava a l'extranger a nostres productes, y que tant perjudicava a Espanya.

Esmenta'l fracàs de les negociacions pera'l Tractat ab França, que ha determinat la prorroga del modus vivendi avui en vigor.

Parlaren els senyors Laite, Alonso Martínez, Peña Martin y altres sobre les assemblees d'Oviedo, proposant medes pera contrarestar la pressió que exerceixen el Foment del Treball Nacional, de Barcelona, y la Lliga Biscaïna, enemics dels Tractats, y confiant en vencer al particularisme industrial, que pretén seguir imperant com ho feu en 1872 y més en 1891 en perjudici del consumidor y del comerç, que impulsen a l'industria y avui adomes a l'agricultura.

Manifestacions des Mella

En Mella ha declarat que excusa intervenir en el debat polític que's prepara y que interpellarà al Govern en la setmana prop-venient sobre la política irreligiosa del Gabinet.

Afegí que Espanya viu en una oligarquia dels polítics y de la premsa.

Calificà d'acte hermosíssim el Congrés de la Llengua catalana.

Extranyesa d'un ministre

En Navarrotreverter s'ha extranyat de que no hi hagués major nombre de diputats als passadissos y saló de conferencies, ha dit que res significava això, doncs la calma sol ésser precursora de grans tempestes.

Sessió sospesa

A les cinc de la tarda'l Congrés ha suspès la sessió pera esperar l'arribada del ministre que ha de llegir el projecte de llei de presupostos.

Els projectes economics

Els projectes de llei d'Hisenda són: Transformació de l'impost de consums; reforma de l'impost sobre alcools; transformació de tributs; impost sobre la sal; llei sobre l'aplicació dels sobrans del presupost; reforma organica del Banc de Espanya y altres.

La transformació de l'impost de consums se verificarà en un període que comprendrà tres exercicis.

En el primer, o sigui en 1907, se reduirà la desgravació de l'impost pera'l Treasor en les capitals de provincia, facilitant la vida dels grans centres de població.

Aquesta primera reducció del tribut representa una disminució per l'Hisenda que puja a 23 milions de pessetes.

En 1908 desaparèixerà l'impost de consums en els pobles de major cupo.

En 1909 quedará suprimit en els demés termes municipals.

Així, doncs, la transformació's verificarà gradualment, essent suprimida la porcció dels consums a mida que's minucipis vagin establint y cobrant els arbitris, donant vida al presupost local.

L'impost sobre la venda de l'alcohol's se reforma en termes molt semblants a les conclusions acordades per la comissió reformadora, mantenint el règim diferencial entre l'alcohol de vi y l'industrial, sobre les patentes, etc.

En l'impost sobre's sueres s'opera una reforma en la llei de l'assimilació fiscal que permetrà que la recanació de l'impost augmenti en cinc milions.

S'estableix l'impost especial sobre la sal, sens perjudici de l'industria salinera. Se gravarà la producció en els punts d'aquesta, calculantse la quantia del tribut en 15 milions.

En l'impost sobre drets reials, pera la seva porcció més ràpida y exacta, s'estableix un servei d'inspecció que s'espera donarà profitosos resultats.

En quant al tabac y timbre se disposa la repartició més eficaç de la contrabanda, mitjançant un registre fiscal.

Per lo que respecte al timbre, se rebatxa en un 1 per 100 la comissió que porcebeix la companyia de Tabacs, calculantse que aquesta disminució donarà un major ingrés de 800.000 pessetes.

En quant a les aeríes y mistos, se fa un nou concert que en el presupost següent podrà regir y que oferia en benefici del Treasor més d'un milió de pessetes.

Se reformen els impostos d'utilitats y de estudis personals.

Per últim se suprimeixen els recarregos fiscals, substituïts per recarregos del censor.

També hi ha una modificació en el procediment de la contribució minera.

El presupost lleigit en el Congrés manté sobrans y remanents dels ingressos sobre's gastats y la llei especial pera l'aplicació dels sobrans.

Respecte al Deute públic no hi ha altra novetat que la relativa a la llei reformant el règim del Banc.

Després se verificarà l'elecció de premitent pera la Comissió que ha d'entendre en la reforma de la llei del Banc, elecció que recaurà en el secretari d'Hisenda, senyor Raquero.

Els obrers y's consums

Les societats obreres de Madrid han notificat al president del Consell que se ha rotat l'hor representant en la comissió extraparlamentaria, per la transformació de l'impost de consums, fundantse en que'l ministre d'Hisenda va a presentar a les Cortes un projecte sobre institució de dit impost que no troba acceptable la classe obrera.

Conferencia

En Salmeron y en Canalejas han tingut una distingida conferencia abans de començar la sessió.

Oferia

En Canalejas ha ofert en nom del Govern, al senyor Azorara, la presidencia de la Comissió parlamentaria encarregada de dictaminar sobre'l projecte de llei de supressió de consums.

Un discurs que no diu res

Els discurs pronunciat per en López Domínguez ha tingut, segons diuen en el Saló de Conferencies, la virtut de no dir res.

No ha agradat ni als mateixos amics del Govern, y en cambi ha posat de manifest l'ineficientia en que'l Govern se troba pera entrar en els debats que s'aproven.

En Junoy y en Salmeron

En Junoy y en Salmeron han conferenciat llargament.

El primer ha explicat els successos de la plassa de les Arenes y l'importancia extraordinaria que tingué'l gran Aplac de la Protesta.

En Salmeron escoltà complascent el relat, alabant la mostra de civisme donada pel poble de Barcelona.

Senat

6'15 tarde

Comença la sessió a un quart de quatre y hi ha catorze senadors al saló.

Montero Rios parla agraïnt que se l'hi designat pera la presidencia de la Cambra.

Douze sentís paragrafs a la mort del duc d'Almodovar y altres senadors morts, associant-hi vari's senadors.

Se llegeixen els decrets nomenant senadors vitalicis.

Se nomena la Comissió que aurà demà al Palau a felicitar a la reina Victoria.

Se suspèn la sessió fins a l'arribada del Govern.

Aquest se presenta a les quatre, hora en que's reanua la sessió.

El general López Domínguez repeteix el discurs fet al Congrés.

Després se reuneix la Cambra en seccions.

El senyor Labra ha demanat la paraula.

Interpel·lacions dels republicans

La minoria republicana s'ha reunit pera acordar l'orde de les interpel·lacions. S'indica en en Junoy para que parles en primer terme sobre la llei de jurisdiccions; pero en Junoy ha fet avinent que'l miting de les Arenes constituïx un manament important pera's representants de Catalunya y que, per lo tant, no podia entaular debat sens previ acord dels diputats de la Solidaritat catalana, qual arribada espera.

En Junoy ha telegrafiat als seus companys.

Pera Barcelona y pera Madrid

En Junoy ha parlat ab els diputats per Madrid, senyors Salgo, Garay y Frisowitch sobre la conveniencia de que Madrid y Barcelona elegixin el nombre de diputats que deuen, segons la llei.

Ab aquesta reforma Barcelona elegiria onze diputats.

Acordaren reunir-se pera tractar de això.

Més del Congrés

Se reanua la sessió a les cinc y deu minuts, assentant en el banc bian els ministres d'Hisenda, Foment y Instrucció pública.

El senyor Navarrotreverter comença dient que la millor mostra d'apreci que pot donar al Congrés es suprimir tot preambol y entrar de ple en la qüestió.

Les reformes que afecten als presupostos són les financieres y les tributaries.

Aquestes són objecte de lleis especials, ab objecte de que en els presupostos sols hi figuren lo indispensable pera unificar els articles.

Explica la marxa que tenen les rendes de l'Estat.

Els governs douen estudiar la natural expansió dels interessos del país y atendre's, evitant que per mala administració sofreguin retrocessos.

Hi ha que flour l'escapell de la crítica estadística dient de cada impost para veure ab exactitut les pèrdes.

S'extén en consideracions sobre l'impost d'utilitats.

De 123 milions que produïxien les societats sols se'n paguen 21.

El resté's deu als empleats de les Diputacions y Ajuntaments.

Això demostra que's deu activar l'investigació de l'Estat.

Presenta altres exemples com l'esmentat, aplicats a altres tributs.

Les lleis tributaries poden ferse ab molt bon desitj per les Cortes; però després en la llur aplicació s'ensopaga ab moltes dificultats que sols ensenya a vencer la practica.

Fundente en lo dit adverteix que's fan algunes modificacions en la llei d'alcools.

Referintse a la substitució de l'impost de consums, diu que ell afavorirà l'expansió del comerç.

Insisteix en que s'axampi l'investigació pera poder calcular la tributació, pogueix fundar en fets practics.

(La comissió escolta atentament el discurs del ministre.)

Creu que'l Govern deu proposar alguns remeis sobre producció pera evitar la competència en les industries, en lo qual hi perden molt els interessos de l'Estat, sobre tot a Espanya, ont els capitals se retrauen de l'industria.

En aquest cas se troba l'industria sucrera, que passa avui per una intensa crisi.

No hi ha que confondre l'inspecció ab l'investigació.

Respecte an aquesta darrera portarà aquí'l ministeri d'Hisenda algunes modificacions pera evitar en lo possible que l'Estat porcebeixi menys de lo que deu porcebre, no donantse'l cas, de que, com succeï l'any darrer, se reconduessin dotze milions menys de pessetes per a sueres.

Occupante de la Tabacalera diu que ha baixat la renda, entre altres raons perquè el contraband arriba fins a la meitat central d'Espanya.

Per això anuncia que porta un projecte d'esquadrilla que estarà a les ordres del ministre d'Hisenda pera evitar el contraband.

Diu que abans de primer de janer funcionarà aquesta «esquadrilla».

(Bulles.)

Si creien que abans de primer de janer de 1907 ens en haurem tant sense que s'aprovi'l projecte, estió segur de que en primer de janer de 1908 estarem una altra vegada aquí.

(Més rialles.)

Segueix la sessió continuant en l'us de la paraula'l senyor Navarrotreverter.

Final del Senat

El senyor Labra en nom de la minoria

republicana ofereix la fervorosa y entusiasta cooperació al Govern pera portar a cap l'obra anunciada per aquest.

El general Azorara declara que la minoria conservadora discontra sense passió els problemes que's plantegia pel Govern.

El general López Domínguez agraeix aquestes manifestacions.

El senyor Sarda demana que si's celebra'l centenari de la guerra de l'Independencia que's fassi en diuinenge y que'l Govern no gastí pera ferlo cap diner de la nació.

El general López Domínguez se mostra resolt a que en honor de la patria no's regategi cap gast.

El ministre d'Estat llegeix el projecte de llei sotmetent a l'aprovació del Senat el conveni d'Algeciras.

Discuteixen llargament el comte de Peña Ramiro y'l senyor Sarda sobre si aquest ha volgut o no empetitir ab les seves peticions el centenari de la guerra de l'Independencia.

S'entra en l'orde del dia, procedintse al sorteig de seccions.

Se dona compte d'aquestes y s'aixeca la sessió.

Dificultats del Govern

Malgrat lo que diuen els amics del Govern, en el projecte de llei d'Associacions s'introdueixen noves reformes y polixen les expressions del preambol escrit per en Dávila, cedint en això a superiors indicacions y a l'imposició d'elements de la majoria.

Aquestes noves dificultats del Govern, la desgraciada missió que del programa ha fet en López Domínguez y la fredor ab que la majoria l'ha rebut, són dats en que's besen profecies de crisi pera de aquí pocs dies.

Billets de Banc

El governador del Banc d'Espanya, ha fet saber que's billets de 25, 50 y 100 pessetes que's estan fent a Anglaterra, aniran tot seguit a la circulació, després dels gessits propis del cas.

L'emissió dels billets Echegaray ha sigut feta a Madrid.

A fi del mes prop-venient, seran posats a la circulació.

Comentari

La premsa republicana y anticlerical comenta les subvencions que para beneficencia ha prodigat l'Ajuntament de Barcelona, fent remarcars que les majors quantitats estan destinades a establiments clericals.

Marios disgustats

Es diu pel ministeri de Marina que les reformes de l'ex ministre del mar senyor Concas, han disgustat tant fonament als subalterns, que aquests estan decidits a coniar als republicans la defensa de llurs interessos.

Així ha alarmat al Govern, doncs com pren que si's oficials de l'Armada no figuren en el partit republicà, es perquè la disciplina priva barreja en política.

El Tractat ab Alemanya

Els delegats espanyols que fins ara hi ha nomenats pera entendre ab els seus alemanys y negociar ab ells un Tractat de comerç hispano-alemany, són els senyors Riera, Murallada, Sitjas, Santiago y Daniel López.

El senyor Canale

